

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Den Haag, zittingsplaats 's-Hertogenbosch (Niderlandy) w dniu 18 marca 2022 r. – F/Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

(Sprawa C-208/22)

(2022/C 257/28)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats 's-Hertogenbosch

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca/: F

Strona przeciwna: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy w świetle motywów 3, 32 i 39 rozporządzenia dublińskiego⁽¹⁾ i w związku z art. 1, 4, 18, 19 i 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej rozporządzenie to należy interpretować i stosować w ten sposób, że obowiązująca między państwami zasada zaufania nie podlega stopniowaniu, a co za tym idzie poważne i systematyczne naruszenia prawa Unii, których dopuszcza się przed przekazaniem potencjalnie odpowiedzialne państwo członkowskie w stosunku do obywateli państw trzecich, którzy nie zostali jeszcze przekazani wtórnie na mocy rozporządzenia dyblińskiego, stoją bezwzględnie na przeszkodzie przekazaniu do tego państwa członkowskiego?
- 2) Jeżeli na powyższe pytanie zostanie udzielona odpowiedź przecząca, to czy art. 3 ust. 2 rozporządzenia dublińskiego w związku z art. 1, 4, 18, 19 i 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że w przypadku, gdy potencjalnie odpowiedzialne państwo członkowskie narusza w sposób poważny i mający charakter systemowy prawo Unii, to działając na podstawie rozporządzenia dublińskiego, przekazujące państwo członkowskie nie może automatycznie opierać się na obowiązującej między państwami zasadzie zaufania, lecz musi wyeliminować wszelkie wątpliwości lub też uprawdopodobnić, że wnioskodawca nie znajdzie się po przekazaniu w sytuacji, która nie odpowiadałaby wymogom wynikającym z art. 4 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej?
- 3) Za pomocą jakich środków dowodowych wnioskodawca może wykazać, że art. 3 ust. 2 rozporządzenia dublińskiego stoi na przeszkodzie jego przekazaniu oraz jakie standardy w zakresie postępowania dowodowego należy przy tym stosować? Czy biorąc pod uwagę zawarte w motywach rozporządzenia dublińskiego odesłania do dorobku prawnego Unii, na przekazującym państwie członkowskim spoczywa obowiązek współpracy lub weryfikacji warunków w państwie, do którego miałoby nastąpić przekazanie, czy też w przypadku poważnych i mających charakter systemowy naruszeń praw podstawowych wobec obywateli państw trzecich konieczne jest uzyskanie od odpowiedzialnego państwa członkowskiego indywidualnych gwarancji, że prawa podstawowe wnioskodawcy zostaną (jednak) uszanowane po jego przekazaniu? Czy odpowiedź na powyższe pytanie byłaby inna, gdyby wnioskodawca miał problemy z przeprowadzeniem dowodu w sytuacji, gdy nie jest on w stanie potwierdzić swoich spójnych i szczegółowych oświadczeń dokumentami, podczas gdy, biorąc pod uwagę charakter tych oświadczeń, nie można tego od niego oczekiwać?
- 4) Czy odpowiedź na pytania sformułowane w pkt III byłaby inna, gdyby wnioskodawca był w stanie uprawdopodobnić, że odwołanie się do organów państwowych lub skorzystanie ze środka zaskarżenia w odpowiedzialnym państwie członkowskim nie będzie możliwe lub skuteczne?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 604/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia kryteriów i mechanizmów ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca, Dz.U. 2013, L 180, s. 31.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Hamburg (Niemcy) w dniu 18 marca 2022 r. – Stappert Deutschland GmbH/Hauptzollamt Hannover

(Sprawa C-210/22)

(2022/C 257/29)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Finanzgericht Hamburg

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Stappert Deutschland GmbH

Strona pozwana: Hauptzollamt Hannover

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy pojęcie „kształtowniki drążone” w regule pochodzenia dla podpozycji 7304 41 HS załącznika 22–01 do rozporządzenia delegowanego 2015/2446 ⁽¹⁾, która uzależnia nabywanie pochodzenia od „zmiany z kształtowników drążonych objętych podpozycją 7304 49” (reguła pochodzenia kształtowników drążonych) obejmuje wykończony na gorąco służący do wytworzenia innego produktu materiał objęty podpozycją 7304 49 HS, prosty i o jednolitej grubości ścianki, który nie spełnia wymagań normy technicznej dla rur bez szwu ze stali szlachetnej wykończonych na gorąco, i z którego są wytwarzane w procesie obróbki na zimno rur o innych przekrojach poprzecznych i grubościach ścianki?
- 2) Jeżeli na pytanie pierwsze należy udzielić odpowiedzi przeczącej albo nie da się udzielić odpowiedzi: Czy reguła pochodzenia kształtowników drążonych jest sprzeczna z art. 60 ust. 2, art. 284 UKC ⁽²⁾ oraz art. 290 TFUE z tego względu, że:
 - a) brak jest uzasadnienia,
 - b) jest ona zbyt nieokreślona lub
 - c) z nadania statusu pochodzenia są wyłączone operacje przetwarzania, które nadawałyby status pochodzenia na podstawie art. 60 ust. 2 UKC[?]
- 3) W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie drugie: Czy nabywanie pochodzenia przez towary objęte podpozycją 7304 41 HS określa się w sporze głównym zgodnie z regułą pochodzenia „CTH” dla podpozycji 7304 41 HS załącznika 22–01 do rozporządzenia delegowanego 2015/2446, zgodnie z regułą rezydualną dla działu 73 HS w załączniku 22–01 do rozporządzenia delegowanego 2015/2446 czy też zgodnie z art. 60 ust. 2 UKC?

⁽¹⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/2446 z dnia 28 lipca 2015 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 w odniesieniu do szczegółowych zasad dotyczących niektórych przepisów unijnego kodeksu celnego (Dz.U. 2015, L 343, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiające unijny kodeks celny (Dz.U. 2013, L 269, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 25 marca 2022 r. – Komisja Europejska/Republika Portugalska

(Sprawa C-220/22)

(2022/C 257/30)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: I. Melo Sampaio i M. Noll-Ehlers, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Portugalska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że poprzez systematyczne i trwałe przekraczanie rocznej dopuszczalnej wartości NO₂ począwszy od dnia 1 stycznia 2020 r. w strefach PT 3001 Lisboa Norte, PT 1004 Porto Litoral i PT 1009 Entre Douro e Minho (poprzednio PT 1001 Braga), Portugalia uchybiła zobowiązaniomciążącym na niej na mocy art. 13 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/50/WE z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie jakości powietrza i czystszej powietrza dla Europy ⁽¹⁾ w związku z częścią B załącznika XI do tej dyrektywy;